



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 433
Αριθμ.
Διεκπ. 306/28-3-2017

Κυριακή τοῦ Πάσχα 2017

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
(126^H)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός». «Δεῦτε», λοιπόν, «λάβετε φῶς»

Ἄς σπεύσουμε ὅλοι ἀνταποκρινόμενοι στή θερμὴ καὶ ἐνθουσιώδη προτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ πάρουμε ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀναστάσεως καὶ νὰ γεμίσουμε μὲ αὐτὸ τὶς σκοτεινιασμένες καρδιές μας.

Ὁ Χριστὸς ἀληθῶς ἀνέστη. «Θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει». Ἀνέστη καὶ συνεντρίβη ἡ δύναμη τοῦ θανάτου. Ὁ ἄδης στενάζει καὶ βοᾷ. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀντέξει στὰ σπλάγχνα του τὸν Κύριο καὶ Θεό. Μαζὶ μὲ τὸν θάνατο δέχεται καί-ριο πλῆγμα καὶ «ὁ τὸ κράτος ἔχων τοῦ θανάτου», δηλαδὴ ὁ διάβολος. Ἡ κοσμοκρατορία του καταργεῖται ἀπὸ τὴν παντοκρατορία τοῦ Θεανθρώπου. Μὲ τὴν Ἀνάστασιν ὁ διάβολος καὶ ἡ κυριαρχία του ἀποδυναμώνονται καὶ ὑποχωροῦν παντελῶς.

Ἡ Ἀνάστασιν ὅμως δὲν συνεντρίβει μόνο τὴν δύναμη τοῦ θανάτου καὶ τὸ κράτος τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ ἀποδεικνύει περίτρανα καὶ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πίστιν στὴν Ἀνάστασιν εἶναι πίστιν στὸν Κύριο ὡς Θεό, εἶναι αὐτὸ πὸν ὁμολογεῖ ὁ Θωμᾶς, ὅταν ἀντικρῦζει τὸν ἀναστημένο Κύριο: «Ὁ Κύριος μου καὶ ὁ Θεός μου». Εἶναι αὐτὸ πὸν ὁμολογοῦμε οἱ πιστοί: «Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν», ἐκτὸς ἀπὸ σένα ἄλλον δὲν γνωρίζουμε.

“Όλα ὅμως αὐτὰ δὲν ἔγιναν, γιὰ νὰ δείξει ὁ Θεὸς τὴ δύναμή Του, οὔτε γιὰ νὰ ἀποδείξει τὴ θεότητα Του μέσα στὴν κτίση. Τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως ἔχει ἄμεσες συνέπειες σὲ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ νίκη τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ θανάτου ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴ δική μας ἀθανασία. «Ὁ πιστεύων» στὸν Ἀναστάντα «κὰν ἀποθάνη ζήσεται». Ὁ θάνατος γιὰ κάθε πιστὸ δὲν εἶναι σκλαβιὰ στὸ σκοτάδι τοῦ ἄδην, ἀλλὰ μετοχὴ στὴ δόξα τῆς αἰώνιας βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ νίκη τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ διαβόλου εἶναι καὶ δική μας νίκη. Ὁ διάβολος δὲν ἔχει πλέον ἀπόλυτη ἐξουσία ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ χάρις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ «ποὺ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ», αὐτὴ ἡ χάρις καθιστᾷ τὸν πιστὸ πιὸ δυνατὸ ἀπὸ τὸν διάβολο. Μπροστὰ στὸν Κύριο ὁ διάβολος «φρίττει καὶ τρέμει μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν». Γιὰ αὐτό; «ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατος κατήργηται».

Ὁ Κύριος διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του φανερώνει τὴ θεότητα Του, ὄχι γιὰ νὰ τρομάξει τὸν διάβολο οὔτε γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσει τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν θεώσει, νὰ τὸν συναναστήσει μαζί Του, νὰ τὸν καταστήσει μέτοχο τῆς δόξης Του, νὰ μοιραστεῖ μαζί του τὴ θεότητα Του.

Λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸ τέλος τῆς Α΄ ἐπιστολῆς του πρὸς Κορινθίους: «Εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται», ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἀναστήθηκε, τότε ἡ πίστη μας εἶναι μάταιη καὶ τὸ κήρυγμά μας ἄδαιο, χωρὶς περιεχόμενο. Ὅλοι δὲ ἐμεῖς ποὺ στηρίζαμε τὴν ἐλπίδα μας στὸν Κύριο καὶ μόνο, εἴμαστε οἱ ἐλεεινότεροι, οἱ πλέον ταλαίπωροι καὶ ξεγελασμένοι τῶν ἀνθρώπων. Ἀντίθετα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν φωτισμένο λόγο τοῦ Παύλου καὶ ἀποδεικνύεται στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὅποιος εἶναι κοινωνὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἀντὶ γιὰ ματαιότητα ζεῖ τὴν βεβαιότητα τῆς πίστεως, ἀντὶ γιὰ κενότητα ζεῖ τὴν πληρότητα τοῦ θείου λόγου, καὶ ἀντὶ γιὰ ἐλεεινότητα ζεῖ τὴν δόξα καὶ τὴν τιμὴ τῆς φύσεώς του.

«Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων». Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου σημαίνει καὶ τὴ δική μας ἀνάστασις.

Τὶς γραμμὲς αὐτὲς τὶς χαράσω στὶς 22 Μαρτίου ἐνώπιον τοῦ Ζωοδόχου Τάφου, καθὼς παραδίδεται τὸ ἱστορικὸ ἔργο τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἱεροῦ κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ καθήμενος μπροστὰ στὴν «θύρα

τοῦ μνημείου» ἀντικρύζω μαζί με τοὺς Πατριάρχες μας καὶ ὅλη τὴν Ἐκκλησία τὸ κενὸ μνήμα καὶ ἀκούω τὸ δυνατὸ μῆνυμά του, τὴν αἰώνια φωνή του, νὰ ξε-
χύνεται θριαμβευτικὰ μέσα στὴν κτίση καὶ νὰ ἀντηχεῖ δοξολογικὰ μέσα στὴν
ἱστορία ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος ὄντως. Ἀκούγεται νὰ προτρέπει ὅλους μας «ἐν
καινότητι ζωῆς νὰ περιπατήσωμεν», νὰ στοιχήσουμε τὰ βήματα τῆς ζωῆς καὶ
τοὺς κτύπους τῆς καρδιάς μας στὰ βήματα τοῦ Ἀναστάντος.

«Ἐκνήψωμεν οὖν δικαίως, ἀδελφοί, καὶ μὴ ἀμαρτάνωμεν», «ἀλλήλους πε-
ριπτυξώμεθα καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει καὶ
οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ
τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος».

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!
ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!**

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καὶ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος